

dr. Pavle Blaznik
1937 do 1974

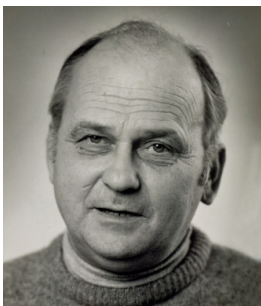

Zdravko Krvina
1974 – 1979

**PRESEDNIKI
Muzejskega društva
Škofja Loka**

dr. Branko Berčič
1979 – 1993

dr. France Leben
1993 – 1997

dr. France Štukl
1997 – 1999

Peter Hawlina
2006 – 2007

Alojzij Pavel
Florjančič
1999 – 2006

mag. Aleksander
Igličar 2008 –

Ob 80-letnici Muzejskega društva Škofja Loka so zapisali

Ko se, običajno ob okroglih obletnicah, spominjamo začetkov delovanja neke organizacije, društva, ustanove, skupnosti, to prizadevanje nima samo namena iztrgati pozabi okruškov časa, temveč kolikor je mogoče celovito orisati kaljenja, iz katerega so zrasi večdesetletni ali celo stoletni sadovi. Pot v začetke je vedno tudi pot k izviru. Je proces vnovičnega odkrivanja identitete in prevpraševanja poslanstva. In je tudi proces odkrivanja darov in karizem, s katerimi so bili obdarovani in navdihnjeni ljudje, ki so zgodbo začeli.

Tako je v publikaciji **Za našo stvar**, ki jo je ob svoji 80-letnici izdalo Muzejsko društvo Škofja Loka zapisal **Štefan Kržišnik**, sedanji tajnik MD. Bogastvo vsebine je zanimivo za slehernega ljubitelja domoznanstva, Loke in mož, ki so ustvarili društvo, ki je pomembno sooblikovalo loški prostor.

Vemo, kje, kdaj je bil uradni začetek društva. Ustanovni občni zbor Muzejskega društva Škofja Loka se je zgodil – kot je zapisano – *v petek, 23. julija 1937, v škofjeloški občinski posvetovalnici, s pričetkom ob 17.uri. Zbrali so se naslednji udeleženci: od pobudnikov za ustanovitev društva iz vrst loškega Profesorskega ceha dr. Pavle Blaznik, Ivan Dolenc, France Jesenovec in France Planina; od članov pripravljalnega odbora poleg dr. Blaznika in Franceta Planine še zdravnik dr. Albert Homan, obrtnik Lovro Planina, ravnatelj meščanske šole Karel Sovre in notar Stevo Šink; od povabljenih občinskih odbornikov poleg Louva Planine še župan Matevž Ziherl, župnik Jernej Podbevšek in obrtnik Jernej Tavčar; kot zainteresirani loški meščani pa lekarnar Otokar Burdych, živinozdravnik dr. Leon Kocijan, osnovnošolski upravnik Jakob Rojic in kapucinski gvardijan o. Rafael ter po službeni dolžnosti policijski pristav Primožič.*

Seje ustanovnega občnega zbora Muzejskega društva v Škofji Loki se je udeležilo 15 njegovih prvih članov.

V 80. letih delovanja MD Škofja Loka se je zvrstilo 8 predsednikov. Prvim štirim – že pokojnim – dr. Pavletu Blazniku (1937–1974), Zdravku Krvini (1974–

1979), dr. Branku Berčiču (1979–1993) in dr. Francetu Lebnu (1993–1997) so sledili dr. France Štukl (1997–1999), Alojzij Pavel Florjančič (1999–2006), Peter Hawlina (2006–2007) in Aleksander Igličar (2008–) – zgledni nasledniki ustanoviteljev. Tako kot tisti pred njimi so hoteli nadaljevati zgodbo, začeto v prvi polovici 20. stoletja, ki je doživela nenadejan razcvet ustvarjalnosti, zagnanosti in predanosti delu »za skupno, našo stvar« kot je rad rekel dr. Pavle Blaznik.

Kakšna je bila, je vizija delovanja MD v očeh slednjih, s čim so se želeli vpisati v zgodovino društva? So bili načrti, želje uresničeni? Zapisali so.

Kako se je začel moj mandat predsednika Muzejskega društva Škofja Loka?

Dr. Aci Leben je nenadoma in nepreklicno odstopil s predsedniške funkcije. Mogoče ga je motila zapuščina negativne bilance. Po mojem dolgoletnem delovanju v odboru, in sicer v raznih neformalnih funkcijah ter v vlogi zapisničarja, tajnikovega pomočnika in nazadnje podpredsednika, je bilo moje predsednikovanje nekakšna logična posledica. Ker mi je reprezentativnost tuja, mi je dr. Leben obljubil, da bo takšna opravila kot podpredsednik še naprej rad opravljal on.

Napovedal sem nadaljevanje njegove usmerjenosti društva: izdajanje Loških razgledov in drugih publikacij ter prirejanje Blaznikovih večerov. Želel sem popes-triti akcije. Skupaj z Društvom za ohranjanje naravne in kulturne dediščine vasi Crngrob, Pevno, Papirnica, Virmaše, Sv. Duh, Forme, Dorfarje, Šutna in Žabnica smo ponatisnili predvojni Veidrov Crngrob in dodali nove zanimive prispevke (urednica je bila naša odbornica Ivanka Aleš). Pomagali smo Muzejskemu društvu v Bohinju. Nameraval sem uvesti koordinacijo vseh treh muzejskih društev: Škofja Loka, Žiri in Železniki, vendar je bil loški interes premajhen. Med odbornike sem želel delo razdeliti; ena od zadolžitev bi bilo povečanje članstva. Povabiti sem nameraval humanistične izobražence, ki razen svojega poklicnega (največ pedagoškega) dela v stroki niso objavljali. Obnoviti sem nameraval funkcijo gospodarja, ki bi se ukvarjal tudi s pridobivanjem financ pri podjetjih. Kako povedni so bili stari oglasi v prvih desetletjih LR! Pri tem so nas daleč prehiteli športniki. Dobro smo sodelovali z občino in s spomeniškim varstvom, kjer smo se zanimali za usodo posameznih zgradb. Vendar njihovi odgovori niso bili ohrabrujoči. Ko danes gledam nazaj, so se naše slutnje uresničile. Kar nekaj takratnih objektov je danes porušenih ali zamenjanih s slabimi replikami. Vesel sem, da so nas danes prehiteli civilne iniciative, ki lažje kritizirajo »svojo gliho«.

Uspeli smo, da so začeli obnavljati fasado Firbarjeve hiše in po starih načrtih obnovili Pepetov jez. Škoda se mi zdi, da društvo ni nadaljevalo z restavrira-njem ogroženih umetniških slik. Takrat smo dali v delo dve sliki iz Crngroba. Pogovarjali smo se o Groharjevem Sv. Urhu iz Leskovice. Porodila se je ideja o predstavitvi slavnih Ločanov ob poti na grad ali na sedanji lokaciji. Vsi naši predlagani kipi danes že stojijo.